

Ahaldokló Leány.

Léptetve.

No. 1.

Mo - ta megnyílt lány e - szem, sok le gényen járt - szemem, s' vig marad - tam. Elíz - re vé - sen vág gyo - kol,

fel - lob - lat - tam lángjót, s' el lza - lad - tam. Ah de, hogymeg - vig di tot - tam, a' ki e'rt most her - va - dok na - la nél - kül,

azt mon dottam, búmban meg - ha - lok

^{2.}
Nem lelhelvén nyugtomot,
dühözoltam kínomat
a földasba.
Bismoha függvén gondyyaim,
bellebb vilték lábaim

a gallysasba;
3. ott találván lomb szinemben,
kit szivemben hordozok,
azt gondoltam, ijedtemben,
mindgyáré meghalok.

^{4.}
Élkrészilvén útrajt,
végre titkos lángjait
megvullotta.

Ez fannyalzó kétemet,
melly megtele szivemet,
szélesztotta;
s' áterozvén hó mellyemben,
melly szerencsés lyány vagyok!
azt gondoltam, örömbenben
mindgyárt meghalok.

^{5.}
Már előre képzelem
mint derül fel életem
gyótrelnébül,
majd ha egy szor láthatom,
hogy hajnallik nálz napom
kétségebül;
s' ah! ha végre ször nyakában
mint menyasszony olvasok,
nincs mód benne, hű karjában
az nap meghalok.

^{3.}
Rám szögezvén zögg szemét,
felmosolygta kellemét
crezájának.
Megköltüléff módosan,
ingert adván nyájasan
melly szavának;
s' kérdvén, hogy zöld rejtekemben
tán Regyesre várkozok?
azt gondoltam, szigyezenben
töstent meghalok.

^{6.}
Jó soráig kintzoltam,
mert illőnek tartottam,
habzáróimmal
Már hatczokra duzmadott
már alkukra olvasott
gáthyaimmal;
s' mindhogy hinni azt kezdette,
hogy hozzája langy vagyok,
csak meggyóntam, hogy erlette
étek és halok.

^{7.}
Saj! de meg ez megtehet,
hosszú, hosszú két helet
kell kiállnom,
a sok óra-perczeket,
mint ézenató! ezeket,
atlzámlálnom!
Erszeter ki életembül
tik lizeannagy búz napok!
mert én addig szereteimbül
százszor meghalok.

^{4.}
Hallván, hogy nincs kedvesem,
s' hogy csak bűmöt üzgeteni
lébolygásral;
Vigasztalta szivemet,
ébreztlyelte kedvesem
eggyél másral;
s' úgyyakodván vallásáral,
szívétül mit várhatok?
ah! most, mondám, eggy szavára
étek vagy halok.

^{5.}
Nincs azóta vig napom,
hogy ha őt nem láthatom
gallyasomban.
Éjjel vázlok kintzanak,
nappal gondok fojtanak
magányomban;
s' hogy ha karján álmaimban
mást csüggedni salsgator,
felszerkenvén, kintnyaimban
csak nem meghalok.